

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۰۵ جنوری ۲۰۲۱

حمید انوری

آنچه از قلم افتاد...

بر آن بودم که در قسمت آخر تبصره بر نوشته جناب "یارمحمد تره کی"، برادرزاده "نورمحمد تره کی"، "نابغه شرق"، چشم دید یک هموطن محترم را نیز علاوه کنم، اما "دروغ چرا"، راست و صاف و پوست کنده بگویم، آن چشم دید مختصر کاملاً فراموش شد تا در آن قسمت درج گردد.

و اما بعد از نشر قسمت چهارم و اخیر آن تبصره، متوجه شدم که حافظه اندک اندک رو به زوال می‌رود و آن چشم دید از قلم افتاده است، ولی با آنهم خوشحالم که در همان قسمت، همان چشم دید هموطن گرامی ما، فراموش شد تا درج گردد، چون از نگاه این کمترین؛ در آن چهار قسمت تبصره بر نوشته رفیق "یارمحمد تره کی"، باوجود آنکه، آن جناب مورد خطاب بودند، هدف اصلی و اساسی، حزب منحل ای دموکراتیک خلق (هر دو جناح آن خلق و پرچم)، بصورت گل بود، با تمام اعضای آن، از الف گرفته تا ی، از نا زن گرفته تا نامرد، از سازمانی گرفته تا حزبی، از اعضای عادی گرفته تا کمیته مرکزی و شورای انفلاقی، و... همه و همه مورد خطاب بودند و تنها به یک نفر که رفیق "یارمحمد تره کی"، بوده باشد، تعلق نداشت؛ پس چه بهتر که آن چشم دید که مختص می شد به "یارمحمد تره کی"، در آن تبصره از قلم افتاد...

اینک اما با اجازه آن هموطن گرامی، ایمیل شانرا در این قسمت می آورم که چشم دید خود را از قیام سترگ سوم حوت کابل نوشته اند. لازم به یادآوری است که طی دو-سه ایمیل دیگر نیز عین چشم دید به ما رسیده است.

{ برادر گرامی انوری صاحب،

....

این لعنت شده برادر زاده تره کی قاتل است. در روز سوم حوت بعد از تجاوز شوروی این خلقی در قسمت مکتب ثانوی در سرای غزنی با خادیسیت ها سنگر گرفته بود و بالای مظاهره کننده گان

فیر می کردند. این چیزی بود که من به چشم خود دیدم و چندین نفر از مردم مظلوم هزاره در مقابل چشمان من به زمین افتیدند.

فردای آنروز از پسر کاکای خود، يك خلقی که فعلاً جنرال شده پرسیدم که این فیر ها از کجا می شد؟

جوابش به افتخار این بود که دو برادر زاده تره کی بود که در قسمت مکتب ثانوی سنگر گرفته بودند.

لعت عالم باشد به این کثافت خلق و پرچم

با احترام

ع . و . حیدری}

این کمترین در همان زمان و همان قیام خودجوش و دلیرانه مردم کابل، در کارته سه – کابل شاهد محاصره تمام کوچه ها و پسکوچه های کارته سه- کابل بودم و بعد از آنکه طیارات جت جنگی و هلی کوپتر های روسی با پرواز های متواتر و فاصله کم از زمین، موجب وحشت در میان مردم گردیده بودند، زرهپوش ها اکثریت راه های عبور و مرور مردم را مسدود ساخته بودند و عساکر اجیر و سازمانی های شرف باخته و وجدان مرده، دست به گیر و گرفت زده و از سنگر های شان که در بالای بام خانه های مردم و دفاتر بود، دست به کشتار زده بودند. در هر خیابان و هر کوچه، خونهای پاک قیام کنندگان، جاده ها و خیابانها را سرخ ساخته بود.

عده بیشماری مردم به مساجد پناه برده بودند، اما آن جانیان قرن، به زور سلاح داخل مساجد گردیده و دست به گیر و گرفت زدند و....

قصه این غصه و شرح آن قیام افتخار آفرین سر دراز دارد....